The Relationship between Parent-Nurse Partnership with Competency and Emotional Intelligence of Nurses in Pediatric Departments

Saideh Botshekanan Dehkordi¹⁰, Azam Alavi²⁰, Narges Sadeghi*³⁰

- 1. MSC, Community Health Research Center, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran
- 2. Assistant professor, Department of Nursing, Shahrekord Branch, Islamic Azad University, Shahrekord, Iran
- Associated professor, Community Health Research Center, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

Received: 19/9/2022 **Accepted:** 29/4/2023

Abstract

Background: Nurse and parent participation in providing family-centered care is a well-known concept. Emotional intelligence and competence are the basic prerequisite for participatory nursing based on supportive interactions. Therefore, this research was carried out with the aim of determining the relationship between parent-nurse partnership and competency and emotional intelligence of nurses in pediatric departments.

Materials and Methods: This study is a descriptive-analytical study of the correlation type. 100 nurses of children's wards of Shahrekord city were studied by census method. The data were collected using three standard questionnaires of emotional intelligence Wong & Low (2002), competence of nurses Liu et al. (2007) and nurse and Pediatric nurse parent partnership scale Choi and Bang. The data was analyzed using descriptive and analytical statistics (Spearman's correlation coefficient) with SPSS 24 software.

Results: The results of the study showed that there is a relationship between parent nurse partnership and the competency of nurses in pediatric departments (r=0.237, p=0.017) and there is a positive and significant relationship between emotional intelligence and the competency of nurses (r=0.451, p=0.001). However, the relationship between the score of emotional intelligence and the score of parent-nurse partnership in pediatric departments was not significant (r=0.024, p=0.815).

Conclusion: According to the findings of the study, the competence of nurses can increase the participation of parents of nurses. Therefore, planning to increase the competence of children's nurses in the formal education period and in-service can help to promote parent-nurse partnership as one of the most important indicators of family-oriented care.

*Corresponding Author: Narge Sadeghi

Address: Iran, Isfahan, Islamic Azad University, Isfahan (Khorasgan) Branch, Community Health Research Center Tel: +983135354011

E-mail: n45sadeghi@yahoo.com

Keywords: Competency, Emotional Intelligence, Nursing, Pediatric

How to cite this article: Botshekanan Dehkordi S, Alavi A, Sadeghi N., The Relationship between Parent-Nurse Partnership with Competency and Emotional Intelligence of Nurses in Pediatric Departments, Journal of Sabzevar University of Medical Sciences, 2023; 30(4):490-501.

Introduction

Caring is the dynamic nature and beating heart of the nursing profession. Despite the numerous advances that have been made in the care of children, many treatment procedures are difficult for children and cause them fear. Children who are physically and mentally immature are not able to take care of themselves and parents decide on the treatment process of the child. Therefore, parental involvement is an accepted concept in pediatric departments. This means that the issue of child nursing is not limited to child nursing in practice, but includes the family as well, the nurse's partnership with parents can help parents make informed decisions about their child's care. In the practice of nursing children, parents are not simply beneficiaries or passive agents, but as partners who express the child's preferences and expectations. The importance of parents' participation in children's department emphasized in nursing competence.

Competence is the basic ability to perform nursing responsibilities, which is a necessity of the nursing profession and a critical attribute for safe, ethical, and quality care. Studies have shown that the concept of nurses' competence is particularly important in children's departments. competence in child Nursing performance is defined as technical competence including professional knowledge and skills and interpersonal competence including empathy, respect and trust. In addition, effective communication and participation, evidencebased and systematic practice, scientificpractical skills, performing group activities, using knowledge about children's health, family promoting competence, resilience, participation and family support have been suggested as competencies of child nurses.

Also, emotional intelligence is mentioned as one of the variables affecting the competence of nurses. Emotional intelligence is an essential practical skill of nursing in all stages of service to patients and a vital skill to increase the quality of nursing services. The review of the evidence showed that investigating the relationship between parent-nurse participation and the competency and emotional intelligence of nurses in children's departments has been less studied, and it has not been studied in Iranian societies. Considering that family-centered care, parent-

nurse partnership, pediatric nursing competency and related standards are considered as a basis for designing the pediatric nursing curriculum. Therefore, according to the importance and necessity of this issue, this study was conducted with the aim of determining the relationship between parent-nurse participation and competency and emotional intelligence of nurses in children's departments.

Methodology

This research is a descriptive-analytical correlational study with the code of ethics IR.IAU.KHUISF.REC.1401.008. 100 nurses working in children's departments, NICU and children's emergency departments Shahrekord hospitals were selected by census method in 1401. The criteria for entering the samples into the study included having at least an associate's degree, at least 6 months of work experience with various types of project, contract, contract, and official employment, and willingness to participate in the study. After receiving the letter of introduction from the Islamic Azad University, Khorasgan Branch and referring to the Research and Technology Vice-Chancellor of Shahrekord University of Medical Sciences. the questionnaires were distributed. Before starting the work, the topic, implementation method and purpose of the study were explained to the participants and their consent was obtained. It was also assured that the private and personal information of the candidates will be protected.

Data collection tools include three standard questionnaires, emotional intelligence questionnaires of Wang and Lau (2002), this questionnaire contains 16 questions with a 5point Likert scale (completely disagree = 1 to completely agree = 5). The lowest and highest total scores of this questionnaire are 16 and 80, respectively, a higher score indicates greater emotional intelligence. Competency Inventory for Registered Nurse (CIRN) Liu et al. (2007), this tool includes 55 items. The CIRN tool is scored with a Likert scale in the range of 0 to 4 points (score zero means no competence, score 1: little competence, score 2: somewhat competence, score 3: sufficient competence and score 4: high competence). The range of the overall score of the tool is 0-220, where higher overall scores indicate higher overall competence. Pediatric nurse parent partnership scale (Choi and Bang), this instrument consists of 34 items on a 5-point Likert scale from strongly disagree to strongly agree. Higher scores indicate more positive engagement. To analyze the data, descriptive and analytical statistics (Spearman's correlation coefficient) were used using SPSS24 software.

Results

Data analysis showed that the majority of the samples were 79 women (79 percent) and 21 men (21 percent). The majority had service experience between 5-10 years (29 percent), also the majority of married people (67 percent) had a bachelor's degree (78 percent) and the majority of 49 people (49 percent) were in the age group of 31-40.

The emotional intelligence score of the nurses of children's departments was in the range of 18 to 73 with an average of 55.63±11.39. The competence score of the children's ward nurses ranged from 48 to 202 with an average of 147.12±30.20 and the parent-nurse partnership score of the participants ranged from 53 to 167 with an average of 131.26±21.43.

The results of the study showed that there is a relationship between parent nurse partnership and the competency of nurses in pediatric departments (r=0.237, p=0.017) and there is a positive and significant relationship between emotional intelligence and the competency of nurses in pediatric departments (r=0.451, p=0.001). However, the relationship between the score of emotional intelligence and the score of parent-nurse partnership in children's departments was not significant (r=0.024, p=0.815).

Discussion

The results of the present study showed that there is a positive and meaningful relationship between the competence and the participation of the parents of children's ward nurses, in such a way that the higher the level of competence of the children's ward nurses, the higher their participation with the parents of hospitalized children. In this regard, the results of Mun et al.'s study (2020) showed that there is a positive and meaningful relationship between the level of participation of nurses and parents and the competence of nurses. The results of the study

by Choi et al. (2022) and Kim et al. (2021) showed that there is a positive and significant relationship between communication competence and the level of participation of caregivers and parents in children's departments, which confirms the results of the present study.

The results of the present study showed that there is a positive and significant relationship between emotional intelligence and of children's nurses in competence departments. In this regard, the results of Heidari et al.'s study (2016) reported a positive and significant relationship between the level of emotional intelligence and the clinical competence of nurses. In addition, Farshi et al. (2015) confirmed a positive and significant relationship between emotional intelligence and clinical competence of nursing students. Masoudi et al. (2019) also showed that emotional intelligence has a positive and significant relationship with nurses' clinical decision-making. Given that clinical decisionmaking is one of the primary and essential factors of nurses' clinical competencies. These results confirm the findings of the present study. It seems that increasing emotional intelligence skills will help to meet emotional demands and recognize one's feelings and mood in a stressful care environment.

The results of the present study showed that there was no significant relationship between the emotional intelligence score of the children's ward nurses and the participation of the nurse's parents. The review of the evidence in this field has been few. In this regard, the results of the study by Mun and colleagues (2020) showed that there is a positive and meaningful relationship between the level of emotional intelligence and the participation of nurses and parents, which was not consistent with the results of the present study. This difference in results and lack of connection between nurses' emotional intelligence and nurse parent's participation in the present study can be due to the small size of the sample. So that the small sample size of the study did not have enough power to measure the relationship.

Conclusion

The results of the study indicate that the participation of parents of children's ward nurses

has a positive and significant relationship with the competence of the hospital's children's ward nurses. But there was no significant relationship between nurses' emotional intelligence and nurse parent's participation. Despite the difference in the results of the studies of nurses' emotional intelligence, more considerations are needed and measures should be planned. Because the nature of the nursing profession and the variety of situations they face require nurses to have high emotional intelligence. It seems that nursing management strategies are necessary to improve nurseparent involvement. Therefore, it is suggested to pay more attention to the methods of ensuring parent-nurse participation children's departments.

Acknowledgment

Hereby, we would like to express our sincere thanks to the respected vice president of research and technology of Khorasgan Islamic Azad University, as well as to all the nurses of the children's departments who gave us their valuable time. The authors declare that there is no conflict of interest in this study.

Conflict of Interest

The authors declare that there are no conflict of interest regarding the publication of this manuscript.

ارتباط بین مشارکت والد پرستار با شایستگی و هوش هیجانی پرستاران بخشهای کودکان

سعیدہ بتشکنان دھکردی'۞، اعظم علوی^۲ ۞، نرگس صادقی^{۳*}۞

١. كارشناسي ارشد، مركز تحقيقات سلامت جامعه، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامي، اصفهان، ايران ۲. استادیار، گروه پرستاری، واحد شهر کرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهر کرد، ایران

٣. دانشيار، مركز تحقيقات سلامت جامعه، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامي، اصفهان، ايران

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۲/۹ تاریخ دریافت:: ۱۴۰۱/۶/۲۸

* نویسندهٔ مسئول: نرگس صادقي

نشانی: ایران، اصفهان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، مرکز تحقیقات تلفن: ۳۱۳۵۳۵۴۰۱۱

را بانامه:

n45sadeghi@yahoo.com شناسه ORCID:

0000-0003-3580-0326 شناسه ORCID نويسنده اول: 0000-0001-7364-9538

كليدواژهها:

شایستگی، هوش هیجانی، پرستاری، کودکان.

زمینه و هدف: مشارکت پرستار و والدین در ارائه مراقبت خانوادهمحور یک مفهوم شناخته شده است. هوش هیجانی و شایستگی، پیشنیاز اساسی پرستاری مشارکتی مبتنی بر روابط متقابل حمایتی معرفی شده است. لذا این پژوهش با هدف تعیین ارتباط بین مشارکت والد پرستار با شایستگی و هوش هیجانی پرستاران بخشهای کودکان صورت گرفت.

مواد و روشها: این مطالعه یک مطالعه توصیفی- تحلیلی از نوع همبستگی میباشد. ۱۰۰ نفر از پرستاران بخشهای کودکان شهر شهر کرد به روش سرشماری مطالعه شدند. دادهها با استفاده از سه پرسشنامه استاندارد هوش هیجانی Wong & Low (۲۰۰۲)، صلاحیت و شایستگی پرستاران Liu و همکاران (۲۰۰۷) و پرسشنامه مشارکت پرستار و والدین Choi and Bang جمع آوری گردید. دادهها با استفاده از آمار توصیفی و تحلیلی (ضریب همبستگی اسپیرمن) با نرمافزار SPSS 24 تجزیه و تحلیل شدند.

یافتهها: ن نتایج مطالعه نشان داد بین مشارکت والد پرستار و شایستگی پرستاران بخشهای کودکان (۳=٠/۲۳۷) p=٠/٠١٧) و بین هوش هیجانی و شایستگی پرستاران بخشهای کودکان (p=٠/٠٠١ ،r=٠/۴۵۱) ارتباط مثبت و معنی دار وجود دارد. اما ارتباط بین امتیاز هوش هیجانی و امتیاز مشارکت والد پرستاران بخش های کودکان معنی دار نبود .(p=•/110 ar=•/•74)

نتیجه گیری: با توجه به یافتههای مطالعه، شایستگی پرستاران می تواند موجب افزایش مشارکت والد پرستار گردد. بنابراین برنامه ریزی جهت افزایش شایستگی پرستاران کودکان در دوره آموزش رسمی و ضمن خدمت می توان به ارتقای مشارکت والد- پرستار بهعنوان یکی از مهمترین شاخصهای مراقبت خانوادهمحور کمک کند.

مقدمه

مراقبت، ماهیت پویا و قلب تینده رشته پرستاری است (۱). پرستاران بهعنوان بزرگترین مجموعه کارکنان بهداشتی در خط مقدم مراقبت از بیماران دارای نقشی بنیادین هستند (۲). مراقبتهای پرستاری کودکان با رعایت سه اصل پیشگیری یا به حداقل رساندن جدایی کودک از خانواده، ارتقای حس کنترل و پیشگیری یا بهحداقل رساندن صدمه بدنی و درد کودکان تأمین

می شود (۳). ارائه مراقبت خانواده محور توسط پرستاران و مشارکت والدین با پرستاران در مراقبت کودک یک اصل پذیرفته شده در مبحث پرستاری کودکان است. بدین معنا که موضوع پرستاری کودکان در عمل به پرستاری کودک محدود نمی شود بلکه خانواده را نیز در برمی گیرد، مشارکت پرستار با والدین می تواند به والدین کمک کند تا بتوانند آگاهانه در مورد مراقبت فرزند خود تصمیم بگیرند. در عملکرد پرستاری از کودکان، والدین صرفاً ذینفعان یا

Copyright © 2023 Sabzevar University of Medical Sciences. This work is licensed under a Creative Commons Attribution- Non Commercial 4.0 International license (https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/). Non-commercial uses of the work are permitted, provided the original work

Published by Sabzevar University of Medical Sciences.

عوامل منفعل نیستند بلکه به عنوان شریکی هستند که ترجیحات و انتظارات کودک را بیان می کنند (۳٫ ۴). اهمیت شایستگی پرستاری در مشارکت والدین در بخش کودکان مورد تأکید قرار می گیرد (۵).

شایستگی در پرستاری به معنای داشتن مهارتهای تکنیکی، ارتباطی و تفکر خلاق، توانایی ترکیب منابع مختلف اطلاعات و ادغام آنها در تصمیم گیریهای نهایی و به کار گیری آن در کار بالين است (۶). شايستگي توانايي اصلي براي انجام دادن مسئولیتهای پرستاری است که از ضرورتهای حرفه پرستاری و ویژگی حیاتی برای یک مراقبت ایمن، اخلاقی و باکیفیت است (۷). شورای ملی بورد پرستاری ، شایستگی پرستاری را توانایی مشاهده و جمع آوری اطلاعات، تشخیص انحرافات از الگوهای موردانتظار، اولویتبندی و معنی دار کردن داده ها، رفتار حرفهای، برقراری ارتباط شفاف، اجرای صحیح و مؤثر مداخلات و مهارتهای پرستاری، ارزشیابی مداخلات و بازاندیشی عملکرد خود برای بهبود فرهنگ ایمنی تعریف کرده است (۸). مطالعات نشان میدهد مفهوم شایستگی پرستاران در بخشهای کودکان، اهمیت ویژهای دارد (۹). شایستگی پرستاری در عملکرد پرستاری کودک، صلاحیت فنی شامل دانش و مهارتهای حرفهای و شایستگی بین فردی شامل همدلی، احترام و اعتماد است (۱۰).

هوش هیجانی یکی از متغیرهای تأثیرگذار بر شایستگی پرستاران است (۱۱). تحقیقات نشان می دهد که هوش هیجانی نقش مهمی در افزایش ارتباطات بین پرستار و بیمار دارد و یک مهارت حیاتی برای افزایش کیفیت خدمات پرستاری است (۱۲). هوش هیجانی، تولنایی فرد برای حل مشکلات و تنظیم رفتارها بهوسیله شناسایی، تشخیص و استفاده از اطلاعات هیجانی خود با دیگران است (۱۳). استفاده از هوش هیجانی می تواند بر استرس شـغلی، درگیری کاری و روابط بین فردی حرفه پرســتاری تأثیر بگذارد (۱۴). در زمینه عملکرد بالینی، توانایی پرستاران در ارزیایی، بیان و تنظیم احساسات و هیجانات خود و دیگران و استفاده مناسب و کارآمد از آن برای هدایت و کنترل اندیشه و عمل، اهمیت دارد (۱۵). با توجه به اینکه مراقبت خانوادهمحور، مشارکت پرستار -والد، شایستگی پرستاری کودکان و استاندارهای مرتبط با آن به عنوان پایهای برای طرحریزی کوریکولوم پرستاری کودکان درنظر گرفته می شود و با توجه به اهمیت و ضرورت این موضــوع، اين مطالعه با هدف تعيين ارتباط بين مشـــار كت والد-پرستار با شایستگی و هوش هیجانی پرستاران بخشهای کودکان انجام شد.

۲. مواد و روش

این پژوهش یک مطالعه توصیفی- تحلیلی از نوع همبستگی با کد اخلاق IR.IAU.KHUISF.REC.1401.008 اســـت. ۱۰۰ نفر از پرســـتاران شــاغل در بخشهای کودکان، بخشهای مراقبتهای ویژه نوزادان و اورژانس کودکان بیمارسـتانهای شهر کرد به روش سرشماری در سال ۱۴۰۱ انتخاب شدند. معیارهای ورود نمونهها به مطالعه شامل داشتن حداقل مدرک کاردانی، حداقل سابقه کار عمله انواع اســتخدام طرحی، قراردادی، پیمانی و رســمی و تملیل به شــرکت در مطالعه بودند. پس از دریافت معرفینامه از تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد، پرسشنامهها توزیع گردید. قبل از شــروع به کار، موضــوع، روش اجرا و هدف مطالعه به شرکت کنندگان توضیح داده شد و رضایت آنها کسب گردید. همچنین اطمینان داده شــد که اطلاعات خصــوصــی و شخصی داوطلبین محافظت خواهد شد.

ابزار گردآوری دادهها شامل سه پرسشنامه استاندارد، پرســشنامـههای هوش هیجانی وانگ و لاوا (۲۰۰۲)، این پرســشنامه شــامل۱۶ ســؤال با طیف ۵ درجهای لیکرت (کاملاً مخالفم=١ تا كاملاً موافقم=٥) شامل ابعاد خودآگاهي: (١ تا ٤)، آگاهی از دیگران (۵ تا ۸)، استفاده از هیجانات (۹ تا ۱۲) و کنترل احساسات (۱۳ تا ۱۶) است. کمترین و بیشترین نمره کل این پرسشنامه بهترتیب ۱۶ و ۸۰ است، نمره بالاتر نشان دهنده هوش هیجانی بیشتر است. روایی و پایایی در مطالعات مختلفی، بررسی و پایایی آن با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۷ تأیید شده است (۵). پرســشنامه شــایســتگی پرســتاران ۲ Liu(CIRN) و همکاران (۲۰۰۷)، این ابزار شامل ۵۵ گویه در ۷ بعد «مراقبت بالینی» (۱۰ گویه)، «رهبری» (۹ گویه)، «روابط بین فردی» (۸ گویه)، «عملکرد اخلاقی/قانونی» (۸ گویه)، «پیشرفت حرفهای» (۱ گویه)، «مربی گری و آموزش» (۶ گویه)، «تمایل به پژوهش- تفکر انتقادی» (۸ گویه) است. ابزار CIRN با مقیاس لیکرت در محدوده ٠ تا ۴ نمره (نمره صفر به معنای فاقد صلاحیت، نمره ١: صلاحیت اندک، نمره ۲: تا حدودی صلاحیت، نمره ۳: صلاحیت کافی و نمره ۴: صلاحیت بالا) نمره دهی شده است. محدوده نمره کلی ابزار ٠ تا٢٢٠ است كه نمرات كلى بالاتر نشان دهنده صلاحيت كلى بالاتر مى باشد. نمره ميانگين بالا در هر بعد نيز نشان دهنده صلاحیت بالا در آن بعد است؛ به گونهای که نمره میانگین بالای ۳ (با نمره کل ۲۲۰–۱۶۵) به عنوان صلاحیت بالا، نمره میانگین ۲– ۳ (با نمره کل ۱۱۰–۱۶۵) گروه صلاحیت متوسط و نمره میانگین

کمتر از ۲ (با نمره کل کمتر از ۱۱۰) گروه صلاحیت پایین در نظر گرفته شده است. پایایی ابزار به روش ثبات درونی ابزار با آلفای کرونباخ کلی ۰/۹۰۸ و در محدوده ۰/۹۰۳-۰/۹۰۳ برای ابعاد آن، تأیید شده است (۱۶). روایی و پایایی این ابزار در ایران را قاسمی و همکاران (۱۳۹۳) بررسی و تأیید کردهاند (۱۷). ابزار مشارکت پرستار و والدین کودکان چوی و بنگ 1 ، این ابزار شامل 34 گویه در مقياس ليكرت ۵ تايي كاملاً مخالفم تا كاملاً موافقم است. نمرات بالاتر نشان دهنده مشاركت مثبت تر خواهد شد. اين يرســش نامه شــامل هفت بعد، احتياط (٣٣ تا ٣٤) ، اطلاعات مشترک (۳۰ تا ۳۲)، ارتباطات (۲۶ تا ۲۹)، همکاری (۲۳ تا ۲۵)، حساسیت (۱۷ تا ۲۲)، دانش و مهارت حرفهای (۱۰ تا ۱۶) و متقابل (۱ تا ۹) است. روایی این مطالعه موردتأیید و ضریب آلفای كرونباخ آن ۰/۹۲ گزارش شده است. پايايي ضريب آلفاي كرونباخ در این مطالعه ۰/۹۰ بهدست آمد (۴). برای تجزیه و تحلیل دادهها از آمار توصیفی و تحلیلی (ضریب همبستگی اسپیرمن) با استفاده از نرمافزار SPSS₂₄ استفاده گردید.

٣. يافتهها

تجزیه و تحلیل دادهها نشان داد بیشتر نمونهها زن ۷۹ نفر (۷۹ درصد) و ۲۱ نفر(۲۱ درصد) مرد بودند. بشیتر سابقه خدمت بین

4-0 سال داشتند (۲۹ درصد)، همچنین بیشتر متأهل (۶۷ درصد) دارای تحصیلات کارشناسی (۷۸ درصد) و بیشتر 4 نفر (۹۶ درصد) در رده سنی4-7 بودند (جدول ۱).

امتیاز هوش هیجانی پرستاران بخشهای کودکان در محدوده ۱۸ تا ۷۳ با میانگین ۱۱/۳۹ ± ۵۵/۶۳ بود. امتیاز شایستگی پرستاران بخشهای کودکان در محدوده ۴۸ تا ۲۰۲ با میانگین ۱۴۷/۳۰±۱۲/۲۰ و امتیاز مشارکت والد-پرستار مشارکت کنندگان در محدوده ۵۳ تا ۱۶۷ با میانگین ۱۳۱/۲۴±۲۱/۴۳ بهدست آمد.

یافتههای حاصل از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف نشان داد دادهها از توزیع نرمال برخوردار نبودند. نتایج آزمون ضریب همبستگی اسپیرمن همبستگی مثبت و معناداری بین امتیاز هوش هیجانی و شایستگی پرستاران بخشهای کودکان نشان داد همبستگی اسپیرمن ارتباط مثبت و معناداری بین امتیاز مشارکت همبستگی اسپیرمن ارتباط مثبت و معناداری بین امتیاز مشارکت والد- پرستار و شایستگی پرستاران نشان داد (۲۰۷۱/۲۳۷) بهطوری که که با افزایش شایستگی پرستاران، مشارکت والد- پرستار در پرستاران بخشهای کودکان بیشتر بوده است. اما نتایج آزمون ضریب همبستگی اسپیرمن، همبستگی معناداری بین امتیاز هوش هیجانی پرستاران و امتیاز مشارکت والد پرستار را نشان نداد (۲۰۰۸/۱۰ به احدول ۲۰).

جدول ۱. توزیع فراوانی مشخصات فردی و شغلی پرستاران بخشهای کودکان

درصد	تعداد	گروه	متغير
71	71	مرد	جنس
٧٩	٧٩	زن	_
٣١	٣١	مجرد	وضعيت تأهل
۶۷	۶۷	متأهل	_
1	1	مطلقه	_
٣١	٣١	کمتر از ۳۰ سال	سن
49	49	441	_
١٧	١٧	۵٠-۴١	_
٣	٣	۵۱ و بیشتر	_
۲۸	۲۸	زیر ۵ سال	سابقه خدمت
79	79	۵-۱۰	_
74	74	11-10	_
١٩	١٩	بالاتر از ۱۵ سال	_
1.	1.	كاردان	سطح تحصيلات
٧٨	٧٨	كارشناس	_
١٢	17	کارشناسی ارشد	

هوش هیجانی		شايستگى		مشاركت والد- پرستار		متغير
مقدار معنى	ضريب	مقدار	ضريب	مقدار معنى	ضریب	
(p)داری	همبستگی (r)	معنىدارى(p)	همبستگی (r)	داری(p)	همبستگی (r)	
p=•/λ\Δ	r=/•۲۴	p=<-/- \\	r=•/٢٣٧	-	-	مشاركت والد- پرستار
r=•/401	r=•/۴۵۱	-	-	p=<-/- \\	r=•/٢٣٧	شايستگى
-	_	r=•/۴Δ1	r=•/۴Δ1	p=•/λ\Δ	r=-•/•۲۴	ھوش ھیجانی

جدول ۲. ضریب همبستگی اسپیرمن بین متغیرهای مشارکت والد پرستار با شایستگی و هوش هیجانی پرستاران بخشهای کودکان

٤. بحث و نتيجه گيري

نتایج پژوهش حاضر نشان داد بین شایستگی و مشارکت والد پرستاران و هوش هیجانی، رابطه مثبت و معنیداری وجود دارد اما بین نمره هوش هیجانی پرستاران بخشهای کودکان و مشارکت والد- پرستار رابطه معنیدار بهدست نیامد. همچنین نتایج پژوهش حاضر نشان داد امتیاز هوش هیجانی پرستاران بخشهای کودکان در سطح متوسط است. بیشترین میانگین امتیاز در بعد آگاهی از دیگران و کمترین میانگین امتیاز در بعد است.

یافتههای پژوهش حاضر با یافتههای مطالعه قائدامینی و همکاران (۱۳۹۷) (۱۸) و مطالعه سامعی و همکاران (۲۰۱۷) (۱۹) که سطح هوش هیجانی پرستاران را در سطح متوسط گزارش كردند، مطابقت داشت. اما نتايج مطالعه عبدالعزيز و همکاران (۲۰۱۹) هوش هیجانی پرستاران را بالا نشان داد (۲۰)، همچنین نتایج مطالعه نجفی پور و همکاران (۲۰۲۰) هوش هیجانی پرستاران را در سطح بالاو بهترین نمره هوش هیجانی پرستاران در حیطه خودآگاهی اجتماعی و کمترین امتیاز در حوزه خودانگیختگی گزارش کرد (۲۱). که با نتایج مطالعه حاضر متفاوت است. این تفاوتها را می توان به تفاوت بین ویژگیهای شخصی و اندازهگیری با ابزارهای مختلف دانست. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که بیشتر پرستاران از نظر شایستگی و ابعاد آن (مراقبت بالینی، رهبری، روابط بین فردی، عملکرد اخلاقی، پیشرفت حرفهای، مربی گری-آموزش و تمایل به پژوهش) در سطح متوسط بودهاند. مرور شواهد در این زمینه و بررسی به موضوع شایستگی پرستاران بخشهای کودکان در ایران اندک بوده است. در همین رابطه نتایج مطالعه Feliciano و همکاران (۲۰۱۹) نشان داد، سطح شایستگی پرستاران بالا است و بیشترین در ابعاد عملکرد اخلاقی و کمترین در ابعاد مربی گری و آموزش بوده است (۲۲) که با نتایج

مطالعه اخیر متفاوت است. این تفاوتها را می توان به تفاوت نمونههای پرستاران مرتبط کرد، نمونههای این مطالعه، از بخشهای جنرال انتخاب شده بودند اما نمونههای مطالعه حاضر از بخشهای تخصصی کودکان انتخاب شدهاند. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که امتیاز مشارکت والد- پرستار در پرستاران در سطح مطلوب است و بیشترین میانگین امتیاز مربوط به بعد دانش و مهارت حرفهای و کمترین امتیاز مربوط به بعد همکاری است. در همین راستا نتایج مطالعه ۲۰۷۰ و همکاران (۲۰۲۰) است. در همین راستا نتایج مطالعه کودکان یا والدین متوسط بوده است (۲۴, ۲۴) که مشابه نتایج مطالعه حاض است.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد بین شایستگی و مشارکت والد پرستاران بخشهای کودکان، رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد بهنحوی که با بالا بودن سطح شایستگی پرستاران بخشهای کودکان میزان مشارکت آنان با والدین کودکان بستری بیشتر بوده است. در همین راستا نتایج مطالعه Mun و همکاران (۲۰۲۰) نشان داد بین میزان مشارکت پرستاران و والدين با شايستگي پرستاران، ارتباط مثبت و معني دارد (۵). همچنین نتایج مطالعه Choi و همکاران(۲۰۲۲) و Kim و همکاران (۲۰۲۱) نشان داد بین شایستگی ارتباطی و میزان مشارکت پرستان و والدین در بخشهای کودکان، ارتباط مثبت و معنی داری وجود دارد (۲۵, ۲۵) که همراستا با نتایج مطالعه حاضر است. نتایج مطالعه Yoo و همکاران نیز نشان داد بین خودکارآمدی حرفهای پرستاران و میزان مشارکت پرستاران و والدین کودکان بستری، ارتباط مثبت و معنی داری وجود دارد (۲۷). همچنین مطالعه Shin و همکاران (۲۰۱۸) نشان داد بین میزان مشارکت پرستاران و والدین در بخشهای کودکان و تصمیم گیری بالینی پرستاران، ارتباط مثبت و معنی داری وجود

دارد (۲۸). از آنجا که خودکارآمدی حرفهای، نقش مهم و پیشبینیکنندهای بر عملکرد حرفهای و شایستگی حرفهای پرستاران دارد و تصمیمگیری بالینی شاخصی از شایستگی پرستاران است این نتایج نیز بهصورت غیرمستقیم تأییدکننده یافتههای مطالعه حاضر است.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد بین هوش هیجانی و شایستگی پرستاران کودکان، ارتباط مثبت و معنی داری وجود دارد. در همین رابطه نتایج مطالعه حیدری و همکاران (۲۰۱۶) وجود ارتباط مثبت و معنی داری بین سطح هوش هیجانی و شایستگی بالینی پرستاران گزارش کردند (۲۹). فرشی و همکاران (۲۰۱۵) نیز ارتباط مثبت و معنی داری بین هوش هیجانی و شایستگی بالینی دانشجویان پرستاری را تأیید کردند (۳۰). Belay و همکاران (۲۰۲۱) نیز هوش هیجانی را در افزایش عملکرد بالینی دانشجویان پرستاری مهم معرفی کرده است (۳۱). نتایج مطالعه مسعودی و همکاران (۱۳۹۹) نیز نشان داد هوش هیجانی با تصمیمگیری بالینی پرستاران، ارتباط مثبت و معنی داری دارد (۱۲). با توجه به اینکه تصمیم گیری بالینی یکی از فاکتورهای اولیه و ضروری شایستگیهای بالینی پرستاران است این نتایج تأییدکننده یافتههای مطالعه حاضر است. بهنظر میرسد افزایش مهارتهای هوش هیجانی به برآورده ساختن خواستههای عاطفی و شناخت احساسات و خلقوخوی خود در محیط مراقبتی استرسزا کمک کند (۱۳) و پرستاران با سطح بالایی از هوش هیجانی بهراحتی می توانند روشهای مقابله با مشکلات، اقدامات و راهحلهای مؤثر در حل مشكلات را بيابند.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد بین نمره هوش هیجانی پرستاران بخشهای کودکان و مشارکت والد- پرستار، رابطه معنیدار وجود نداشت. مرور شواهد در این زمینه، اندک بوده است. در همین رابطه نتایج مطالعه Mun و همکاران (۲۰۲۰) نشان داد بین میزان هوش هیجانی و مشارکت پرستاران و والدین، ارتباط مثبت و معنی دارد (۵) که با نتایج پژوهش حاضر همخوانی نداشت. این تفاوت نتیجه و نبود ارتباط بین هوش هیجانی پرستاران و مشارکت والد- پرستار در مطالعه حاضر می تواند به دلیل کم حجم بودن نمونه باشد به نحوی که کم بودن حجم نمونه مطالعه قدرت کافی برای اندازه گیری ارتباط را نداشته است.

در توجیه نتایج پژوهش حاضر می توان گفت که مشارکتهای بین پرستاران کودکان و والدین، نیازمند ایجاد تعاملات منظم بهمنظور ارائه بهترين مراقبت براى كودكان است (۳۲). بنابراین هوش هیجانی، یک مهارت ثابت و غیرقابل تغییر نیست بلکه قابلیت رشد و تغییر دارد و با یک برنامه آموزشی نظاممند برای بهبود راهبردهای ارتقای هوش هیجانی، ضروری است. نکتهای که باید به آن توجه شود این است که هنگام مراقبت از کودک، توانایی کنترل و استفاده صحیح از احساسات برحسب موقعیت بسیار مهم است زیرا رابطه حمایتی با والدین کودک باید اساس باشد (۵, ۲۷). بنابراین برای تقویت و پرورش هوش هیجانی پرستاران کودک، تدوین برنامه آموزشی با تأکید بر اهمیت تنظیم هیجانی و توانایی استفاده از آن، ضروری است. على رغم تفاوت در نتايج، مطالعات هوش هيجاني پرستاران نياز به ملاحظات بیشتری دارد و اقداماتی باید در این زمینه برنامهریزی شود زیرا ماهیت حرفه پرستاری و تنوع موقعیتهایی که با آن مواجه میشوند ایجاب میکند که پرستاران دارای هوش هیجانی بالا باشند. از طرفی دیگر هوش هیجانی از عواطف وابسته به هم، شایستگیهای اجتماعی، مهارتها و تسهیل کنندههایی تشکیل می شود که بر توانایی فرد تأثير دارند (٣٣).

نتایج مطالعه حاکی از آن است که مشار کت والد- پرستاران بخشهای کودکان، بخشهای کودکان، ارتباط مثبت و معنی داری دارد اما بین هوش هیجانی پرستاران و مشار کت والد- پرستار رابطه معنی دار وجود نداشت. به نظر می رسد که راهبردهای مدیریت پرستاری برای بهبود مشار کت پرستار و والدین ضروری است. از این رو پیشنهاد می شود به روشهای تأمین کننده مشار کت والد- پرستاران در بخشهای کودکان توجه بیشتری گردد و مداخلات ویژه تری برای بهبود شایستگی و هوش هیجانی پرستاران کودکان نیاز است تا مشار کت با والدین بهبود یابد. بنابراین با برنامه ریزی برای افزایش شایستگی پرستاران در دوره آموزش پرستاری کودکان فزایش شایستگی پرستاران در دوره آموزش پرستاری کودکان خودمت می توان به ارتقای مشار کت والد- پرستار به عنوان یکی از مهم ترین شاخصهای مراقبت خانواده محور در بخشهای کودکان کمک کرد.

از محدودیتهای این مطالعه، دسترسی بسیار محدود به پرستاران کودکان با توجه به تعداد محدود بخشهای کودکان بود. بهمنظور حل این محدودیت، نمونهگیری به شکل سرشماری انجام گردید.

تشکر و قدردانی

خوارسگان و کلیه پرستاران بخشهای کودکان تشکر میکنیم. نویسندگان اعلام میدارند در این مطالعه هیچگونه تعارض منافعی وجود ندارد

از معاونت محترم تحقیقات و فناوری دانشگاه آزاد اسلامی

References

- [1]. Blasdell ND. The meaning of caring in nursing practice. Int J Nurs Clin Pract. 2017;4(238):2. https://doi.org/10.15344/2394-4978/2017/238
- [2]. Holland P, Tham TL, Sheehan C, Cooper B. The impact of perceived workload on nurse satisfaction with work-life balance and intention to leave the occupation. Applied nursing research: ANR. 2019;49:70-6. https://doi.org/10.1016/j.apnr.2019.06.001
- [3]. Hockenberry MJ, Wilson D. Wong's nursing care of infants and children-E-book: Elsevier Health Sciences; 2018.
- [4]. Choi MY, Bang K-S. Development and testing of a pediatric nurse parent partnership scale. Journal of Korean Academy of Nursing. 2013;43(2):194-202. DOI: https://doi.org/10.4040/jkan.2013.43.2.194
- [5]. Mun HM, Yoo MS. Influence of Self-efficacy, Emotional Intelligence, and Nurse-Parent Partnership on the Nursing Competency of Pediatric Nurses. Journal of Korean Academic Society of Home Health Care Nursing. 2020;27(2):146-55. https://doi.org/10.22705/jkashcn.2020.27.2.146
- [6]. Karimi-Moonaghi H, Gazerani A, Vaghee S, Gholami H, Salehmoghaddam AR, Gharibnavaz R. Relation between spiritual intelligence and clinical competency of nurses in Iran. Iranian journal of nursing and midwifery research. 2015;20(6):665. https://doi.org/10.4103%2F1735-9066.170002
- [7]. El Asame M, Wakrim M. Towards a competency model: A review of the literature and the competency standards. Education and Information Technologies. 2018;23(1):225-36. https://doi.org/10.1007/s10639-017-9596-z
- [8]. Kemp L, Cowley S, Byrne F. Maternal early childhood sustained home-visiting (MECSH): a UK update. Journal of Health Visiting. 2017;5(8):392-7. https://doi.org/10.12968/johv.2017.5.8.392
- [9]. Valizadeh I, orujlu s, Mahboudi f, zali m. IRANIAN NURSES' COMPETENCY: AN INTEGRATIVE REVIEW. UNMF. 2020;18(2):129-40. http://unmf.umsu.ac.ir/article-1-4028-en.html
- [10]. Lopes-Júnior LC, Lima RAG, Maia EBS, Ribeiro KdCB, Fuentes-Alabí S, Sullivan CE, et al. Essential core competencies for scope of practice of paediatric oncology nurses in Latin America: a scoping review protocol. BMJ open. 2022;12(7):e061853. http://dx.doi.org/10.1136/bmjopen-2022-061853
- [11]. Gheibizade M, Ashrafizadeh H. Different Dimensions of Iranian Nurses' Competency: A Scoping Review. Journal of Client-Centered Nursing Care. 2020;6(4):239-56. https://doi.org/10.32598/JCCNC.6.4.238.2
- [12]. Masoudi K, Alavi A. Relationship Between Nurses' Emotional Intelligence with Clinical Decision-Making. Avicenna Journal of Nursing and Midwifery Care. 2021;29(1):14-22. http://dx.doi.org/10.30699/ajnmc.29.1.14
- [13]. Zhu B, Chen C-R, Shi Z-Y, Liang H-X, Liu B. Mediating effect of self-efficacy in relationship between emotional intelligence and clinical communication competency of nurses. International Journal of Nursing Sciences. 2016;3(2):162-8. https://doi.org/10.1016/j.ijnss.2016.04.003
- [14]. Hong E, Lee YS. The mediating effect of emotional intelligence between emotional labour, job stress, burnout

- and nurses' turnover intention. International journal of nursing practice. 2016;22(6):625-32. https://doi.org/10.1111/ijn.12493
- [15]. Gwon SH, Lee CY. Factors that influence sexual intercourse among middle school students: using data from the 8th (2012) Korea Youth Risk Behavior Web-based Survey. Journal of Korean Academy of Nursing. 2015;45(1):76-83. DOI: https://doi.org/10.4040/jkan.2015.45.1.76
- [16]. Liu M, Kunaiktikul W, Senaratana W, Tonmukayakul O, Eriksen L. Development of competency inventory for registered nurses in the People's Republic of China: scale development. International journal of nursing studies. 2007;44(5):805-13. https://doi.org/10.1016/j.ijnurstu.2006.01.010
- [17]. Ghasemi E, Janani L, Dehghan Nayeri N, Negarandeh R. Psychometric Properties of Persian Version of the Competency Inventory for Registered Nurse (CIRN). Iran Journal of Nursing. 2014;27(87):1-13. http://dx.doi.org/10.29252/ijn.27.87.1
- [18] Ghaedamini M, Aliakbari F, Masoudi R, Deris F. The Relationship Between Emotional Intelligence and Disaster Nursing Competence in Nurses Working in Shahrekord. Journal of Clinical Nursing and Midwifery. 2019;7(4):268-77. http://78.39.35.47/article-1-964-en.html
- [19]. SAMAEI SE, KHOSRAVI Y, HERAVIZADEH O, AHANGAR HG, POURSHARIATI F, AMROLLAHI M. The effect of emotional intelligence and job stress on burnout: a structural equation model among hospital nurses. International journal of occupational hygiene. 2017;9(2):52-9. https://ijoh.tums.ac.ir/index.php/ijoh/article/view/273
- [20]. Abdel Aziz MS, Abdel Aal MH, Ibrahim SR. Relationship between Emotional Intelligence and Self-Efficacy among Psychiatric Mental Health Nurses in Clinical Practice. Menoufia Nursing Journal. 2019;4(1):1-8. https://doi.org/10.21608/menj.2019.152594
- [21]. Najafpour J, Keshmiri F, Rahimi S, Bigdeli Z, Niloofar P, Homauni A. Effect of Emotional Intelligence on the Quality of Nursing Care from the Perspectives of Patients in Educational Hospitals. Journal of Patient Safety & Quality Improvement. 2020;8(1):37-43. https://doi.org/10.22038/psj.2020.41216.1233
- [22]. Feliciano E, Feliciano A, Feliciano-Pena LV, Mejia PC, Osman A. Competency of nurses in the context of philippine healthcare. International Journal of Caring Sciences. 2019;12(3):1402-9. https://www.proquest.com/docview/2363844452?pq-origsite=gscholar&fromopenview=true#
- [23]. Yoo SY, Cho H, Kim YY, Park JH. Levels of partnership between nurses and parents of hospitalized children and the quality of pediatric nursing care as perceived by nurses. Child Health Nursing Research. 2020;26(1):64-71. https://doi.org/10.4094%2Fchnr.2020.26.1.64
- [24]. Choi M, Kim J. Associated factors in pediatric nurse parent partnership. Child Health Nursing Research. 2014;20(3):176-84. https://doi.org/10.4094/chnr.2014.20.3.176
- [25]. Cho HJ, Park HS. Influence of Communication Competence and Communication Style on the Nurse-Parent Partnership in Pediatric Nurses. Journal of Korean

- Academy of Fundamentals of Nursing. 2022;29(2):170-80. https://doi.org/10.7739/jkafn.2022.29.2.170
- [26] Kim J, Lee H. The Influence of Communication Competence and Self-Efficacy of Nurses at Children's Hospitals on Partnership with Parents. Journal of East-West Nursing Research. 2021;27(2):134-42. https://doi.org/10.14370/jewnr.2021.27.2.134
- [27]. Yoo SY, Cho H. Exploring the influences of nurses' partnership with parents, attitude to families' importance in nursing care, and professional self-efficacy on quality of pediatric nursing care: A path model. International journal of environmental research and public health. 2020;17(15):5452. https://doi.org/10.3390/ijerph17155452
- [28]. Shin K-S, Kim H-Y. Effects of clinical decision-making on job satisfaction among pediatric nurses: the mediating effect of the nurse-parent partnership. Child Health Nursing Research. 2018;24(1):9-17. https://doi.org/10.4094/chnr.2018.24.1.9
- [29]. Heydari A, Kareshki H, Armat MR. Is nurses' professional competence related to their personality and emotional intelligence? a cross-sectional study. Journal of Caring

- Sciences. 2016;5(2):121-31. https://doi.org/10.15171%2Fjcs.2016.013
- [30]. Farshi MR, Vahidi M, Jabraeili M. Relationship between emotional intelligence and clinical competencies of nursing students in Tabriz Nursing and Midwifery School. Research and Development in Medical Education. 2014;4(1):91-5. https://doi.org/10.15171/rdme.2015.015
- [31]. Belay AS, Kassie A. Emotional intelligence and clinical performance of undergraduate nursing students during obstetrics and gynecology nursing practice; Mizan-Tepi University, South West Ethiopia. Advances in Medical Education and Practice. 2021;12:913. https://doi.org/10.2147/AMEP.S325212
- [32]. Done RDG, Oh J, Im M, Park J. Pediatric Nurses' Perspectives on Family-Centered Care in Sri Lanka: A Mixed-Methods Study. Child Health Nursing Research. 2020;26(1):72. https://doi.org/10.4094%2Fchnr.2020.26.1.72
- [33]. Tagoe T, Quarshie EN. The relationship between emotional intelligence and job satisfaction among nurses in Accra. Nursing open. 2017;4(2):84-9. https://doi.org/10.1002/nop2.70